

57 - Lärdomar från utvandringen till Abessinien

Muslimerna utvandrade till Abessinien

Muslimerna utvandrade till Abessinien, och al-Najashi tog emot dem på bästa sätt. De levde i Abessinien under goda förhållanden och arbetade med handel och jordbruk. al-Najashi förklarade sitt skydd över dem, och de kunde öppet utöva sin religion utan att frukta tortyr eller förföljelse.

Ryktet om den trygghet som muslimerna levde i i Abessinien spreds i Arabiska halvön och nådde Quraysh, som följde händelserna noggrant och brydde sig om utvandrarerna. Quraysh ansåg inte att deras utvandring var en lösning på problemet eller en befrielse från dem - tvärtom gjorde deras utvandring problemet mer komplicerat.

Quraysh ville tvinga dem tillbaka till Mecka för att återfå kontrollen innan situationen gled dem ur händerna, av rädsla för överraskningar och att islam skulle spridas i Abessinien. Därför beslutade Quraysh att skicka en stark delegation av unga män till al-Najashi för att direkt be honom att återlämna muslimerna - som om de vore brottslingar och inte ädla människor som förtryckts i sitt land och lämnat det för att fly undan orättvisa och söka trygghet.

Men innan vi talar om Qurayshs delegation till al-Najashi, stannar vi vid några viktiga lärdomar från muslimernas utvandring till Abessinien – den första utvandringen i islam, vars lärdomar fortfarande är levande trots alla dessa århundraden.

Utvandringen var inte en flykt eller reträtt

Den första lärdomen

Utvandringen i islam var inte en flykt eller en reträtt och inte heller en kapitulation inför fienderna. Det var en **positiv, kämpande rörelse**, ett sätt att hantera verkligheten. Det är inte rätt att en muslim ger upp sin situation med ursäkten att han är svag.

Utvandringen är en **taktisk, tillfällig reträtt**, lydnad mot Gud och gensvar till Profeten, ﷺ, och ett skydd av religionen. Som al-Faruq, må Gud vara nöjd med honom, sade:

”Gud har män som återupplivar sanningen genom att nämna den och dödar falskheten genom att överge den.”

Den troende ändrar sin plats – men ändrar inte sina mål. Han dör för dem.

Profetens och följeslagarnas natur, ﷺ, och må Gud vara nöjd med dem, hindrade dem från att fly, frukta eller söka bekvämlighet. Profeten, ﷺ, hade sådan tillit till Gud, nöjdhet, självkänsla, tålamod, mod och styrka att ingen kunde besegra honom eller skrämma honom.

Hans följeslagare var människor som sålt sina själar till Gud. De var vana vid svårigheter, brydde sig inte om prövningar och mötte döden med mod och nöjdhet för denna religions skull.

Deras utvandring var en kamp för att förändra verkligheten, övervinna svagheter och lyfta kallelsen på nytt – att föra den ut ur instängdheten i Mecka och utanför dess gränser för att skydda budskapet och hitta en trygg plats för det, och finna en ny mark för kallelsen.

Den andra lärdomen

Utvandringen föregicks av en **psykologisk förberedelse** från Koranen. Surat al-Kahf uppenbarades och innehöll tre berättelser som bar antydningar till de troende om att de måste förbereda sig för en stor uppgift och vara värdiga att bära den.

Berättelsen om grottans ungdomar

Den var en vägledning om att utvandring från otrohetens och förföljelsens land är nödvändig när man fruktar prövning. Och Gud, som stärkte hjärtana hos dessa unga män som utvandrade i mer än trehundra år och som tog hand om dem med Sin kraft, är kapabel att stärka hjärtana hos Muhammeds följeslagare.

Berättelsen om Musa och al-Khidr

Den visar att omständigheter inte alltid ger resultat enligt de synliga orsakerna eller önskningarna. Ofta kommer resultatet tvärtom mot det synliga och det förväntade.

Därför är muslimernas utvandring från Mecka till ett land med rättvisa och frihet inte slutet - för att skada skeppet i berättelsen om al-Khidr var orsaken till dess räddning.

Berättelsen om Dhu al-Qarnayn

Den visar att jorden tillhör Gud - Han låter den ärvas av vem Han vill av Sina tjänare. De troende, de rättfärdiga, är de som mest förtjänar denna arvsrätt. Och Gud fortsätter att sända bland Sina tjänare starka män som hjälper de förtryckta och svaga.

Den som sände Dhu al-Qarnayn för att bygga en barriär mot Gog och Magog för att rädda de svaga - är kapabel att sända till dessa muslimer en kung som al-Najashi som skyddar dem från Quraysh och dess aggression.

Utvandringen var ett socialt budskap

Den tredje lärdomen

Utvandringen var ett **socialt budskap** till de flesta av Mekkas hushåll: att religionens band i dessa ungas hjärtan var starkare än alla andra band – vare sig land, stam eller familj. Och att dessa alla var beredda att offra det dyrbaraste de ägde för denna kallelse och denna religion, utan att frukta tortyr eller förföljelse.

Qurayshs ställning

Den fjärde lärdomen

Qurayshs ställning skulle, på grund av denna utvandring, skakas och rubbas. Staden som Quraysh brukade skryta över – att den var frihetens samhälle, hederns och hjälpens folk, generositetens folk som hjälper den svage, ger skydd åt främlingen och hedrar människor – nu flydde dess egna söner från den på grund av förtryck och orättvisa, för att söka skydd hos abessinierna.

Guds sändebud, ﷺ, valde de bästa av Qurayshs ungdomar, söner till de ädla och framstående, för att detta budskap skulle vara starkt och nå sitt mål.

Den sista lärdomen

I denna utvandring ser vi att Qurayshs ungdomar, som hade skydd och inte utsattes för skada annat än i liten grad eftersom de var söner till de ädla och ledarnas barn – till skillnad från de svaga som Bilal och Khabbab – var de som utvandrade.

En tagg i Qurayshs rygg

Dessa utvandrare var islams bästa kadrer. Unga män fyllda av tro, visshet, energi och förmåga till långvarigt givande. Därför valde Guds sändebud, ﷺ, just dem för utvandringen – så att han inte skulle förlora dem i denna orättvisa miljö. Han flyttade dem till en ny miljö så att de kunde bära denna eviga religion vidare på nytt. Och därmed kunde Quraysh inte dra undan marken under islams fötter.

Utvandringen var alltså strategiskt motiverad och en del av en långsiktig plan. Beviset på detta är att profeten, ﷺ, befallde Ja'far att stanna i

57 – Lärdomar från utvandringen till Abessinien

Abessinien och inte kallade honom tillbaka till Medina – inte ens efter profetens seger i slaget vid Badr. För farorna i Medina fanns fortfarande kvar och hotade islam:

- judarna hotade Medina direkt
- avgudadyrkarna hotade muslimerna utifrån
- och de stod i vägen för att islam skulle spridas utanför Medina

Utvandrarna i Abessinien förblev en tagg i Qurayshs hals. Quraysh försökte få bort dem med alla medel – pengar, list och styrka – men de lyckades inte.

Deras återkomst kom vid rätt tid. Utvandrarna återvände från Abessinien till Medina först **efter sju år** i Medina, när den islamiska staten hade etablerats och avgudadyrkarna hade erkänt den som en legitim stat som hade rätt att förhandla med andra stammar.

Profeten, ﷺ, hade också lyckats besegra judarna och undanröja deras fara – genom hårda slag som började efter Badr och slutade med erövringen av Khaybar, då det judiska hotet som hotade islam och muslimerna försvann.

När islam blev den främsta kraften i Arabiska halvön – då sände profeten, ﷺ, efter dem, eftersom det inte längre fanns någon anledning för dem att stanna kvar.

Och lovprisad vare Gud, världarnas Herre.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)